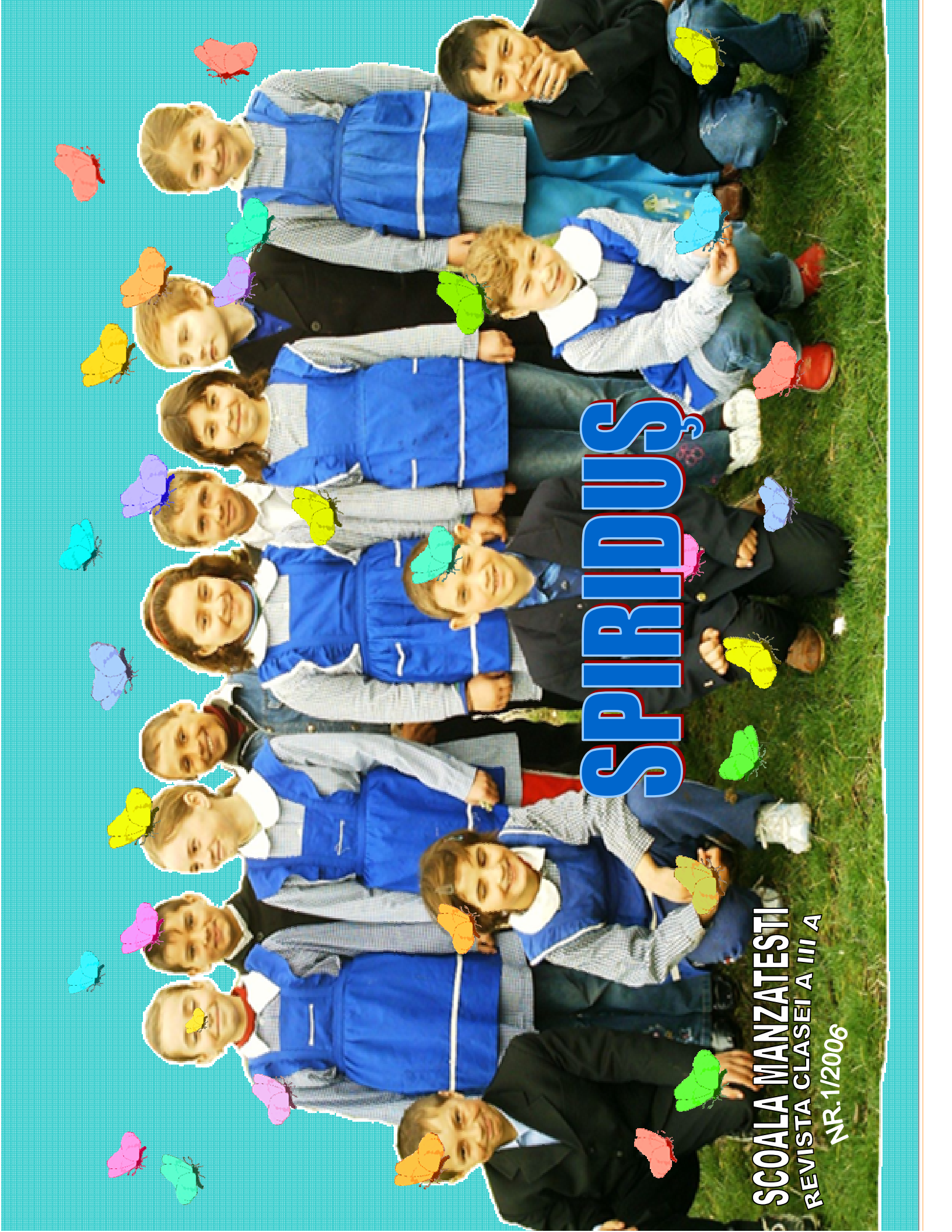

A group of approximately 15 children and two adults are posed on a green lawn. The children are wearing blue and grey school uniforms. Two adults, a man and a woman, are also present. The word "SPIRIDUS" is written vertically in large, bold, blue letters with a red outline, positioned in the center of the image. The background is a solid teal color.

SPIRIDUS

SCOALA MANZATESTI
REVISTA CLASEI A III A
NR. 1/2006

Din sumar

1.	Cuvânt înainte	4
2.	Sfârșit de toamnă	5
3.	Cearta fructelor și a legumelor	6
4.	De vorbă cu un fulg de nea	7
5.	Scrisori pentru Moș Crăciun	8
6.	Din nou primăvară!	9
7.	Pentru mama	10
8.	O faptă bună	11
9.	Pagina de Paște	12
10.	Activități în școală	13
11.	Glumițe	14
12.	În lumea poveștilor	16
13.	Povestea cifrei 6	18
14.	Povestea literei A	19
15.	Culorile copilăriei	20
16.	Desene realizate de Moraru Petronela	21
17.	Lucrări realizate cu diverse materiale	22

Când vine vorba de copilărie, suntem cu toții “spiriduși”.

***Bușilă Bianca, Ceașu Claudia, Cibotariu Marius,
Dobrea George, Dogaru Sebastian, Dumitrache Oana,
Florea Alexandru, Ifrim Loredana, Moraru Petronela,
Panțireanu Dănuț, Roșu Andrei, Sandu Bianca,
Stârbu Andrei, Zbarnea Bianca***

*Aceștia sunt spiridușii clasei a III a (2005-2006),
de la Școala Mânzătești, comuna Ungheni, județul Iași.*

*Revista reflectă în paginile sale câteva urme lăsate
de “spiriduși” prin ulița copilăriei lor, la vârsta celor 10 anișori.
Bucuria jocului, a întâlnirii cu prietenii, aventura cunoașterii,
descoperă în fiecare dintre noi, la orice vârstă ne-am afla,
un mic “spiriduș”...*

Institutor Temeș Andreea

Sfârșit de toamnă

Într-o mohorâtă zi de toamnă, pe când frunzele părăseau crengile copacilor așternând pe jos un multicolor covor de frunze foșnitoare, mă lăsam cuprinsă de glasul codrului.

Părășiți de frunze, dar și de păsările vesele care umpleau de veselie codrul, copacii își fluturau crengile într-o bătaie de vânt, ca într-un plans tăcut și plin de jale.

Până nu demult, zburdalnicele păsări care își creșteau puii, au hotărât că nu mai trebuie să rămână în codru, pentru că ar îngheța. Așa că, uriașe stoluri au roit deasupra bătrânului codru, luându-și rămas bun până la primăvară, când se vor întoarce de pe meleagurile calde.

Bătrânul codru a rămas supărat și trist. Crengile plecate ale copacilor stau ca pletele unui bătrân.

În scurt timp, umbra nopții va învălui în beznă peisajul trist rămas în așteptarea zilelor calde ale primăverii dătătoare de viață.

Moraru Petronela

Copăcelul

-Dragă copăcel, de ce ești tu dezbrăcat?

-Au plecat de lângă mine păsările toate, am rămas și fără haine, ce să fac? Au plecat din satul nostru toate păsărelele, au plecat în țările calde.

- Dar când au plecat?

- Au plecat cândva, într-o zi ploioasă, rece ca de iarnă. Acum, când sunt singur, nimeni nu mă-ntreabă “ Ce mai faci copacule..?”. Și nici iarba nu mă mai consideră prietenul ei, de când sunt dezbrăcat! Nici soarele nu mă mai încălzește... Gospodinele au cules fructele din pomi. Oamenii ară pământul și nici nu mă văd..noi, copacii, suntem pustii...

Dar o să aștept cuminte să vină primăvara...

Dumitrache Oana

Puiul de căprioară

Într-o sâmbătă de dimineață, Dan împreună cu bunicul său au plecat în pădure pentru a lua o gură de aer curat.

Mergând prin pădure, admirând frumusețile naturii, au observat un pui de căprioară stand jos, rănit la picior și speriat. Văzându-l, cei doi s-au apropiat de el și l-au mângâiat. Copilul l-a întrebat pe bunic:

- Bunicule, te rog dacă vrei, să-l luăm acasă !

- Sigur că vreau! Bunica se va bucura mult!

Toamna, după ce s-a făcut bine, puiul a plecat înapoi în pădure, sănătos și foarte vioi.

Dan a înțeles că a făcut o faptă bună și că animalele au nevoie de ajutor, uneori.

Moraru Petronela

Puiul de căprioară

Bunicul a plecat în pădure cu nepotul său, Claudiu.

Ei au întâlnit pe o alee un pui de căprioară, care stătea lângă un tufiș. Puiul era rănit și speriat. Bunicul s-a apropiat de el și a observat că este rănit. Atunci nepotul i-a zis:

- Bunicule, pot să-l iau acasă să-l îngrijesc?
- Hai să-l luăm!

Puiul a fost îngrijit de Claudiu, până toamna, când s-a întors în pădure. Băiatul a fost mândru de fapta sa bună.

Ceaușu Claudia

Cearta fructelor și a legumelor

Era o zi plăcută de toamnă. Soarele încă mângâia roadele grădinii, dându-le ultimile retușuri pentru Sărbătoarea Recoltei.

Roșia, mândră de ea, a zis:

- Eu sunt gustoasă, am vitamine și gospodinele mă pun în salată... Și copiilor le place salata de roșie !

- Așa-i ! Împreună cu mine, facem o salată foarte gustoasă! A spus castravetele.

- Dar fără mine nu iese gustoasă nici o mâncare! spuse ceapa puțin supărată pe roșie și pe castravete, că nu au băgat-o în seamă.

Mărul sare și el:

- Și eu sunt gustos, bun, zemos, sănătos, nu numai voi, legumele!

Ridichea a adăugat revoltată:

- Dar și eu sunt gustoasă! Să nu cumva să credeți că sunt iute!

Cum se certau ele, stăpâna casei a venit să le culeagă pe toate.

- Frumosele mele fructe și legume! Să vă pun în panere și să vă duc în casă pentru mâncare!

Femeia le-a împăcat pe certărețe și le-a așezat pe fiecare la locul său.

De atunci, fructele și legumele zâmbesc cuminiți din panerele oamenilor bucuroși de roadele muncii lor.

Moraru Petronela

Cearta legumelor și a fructelor

Era o zi plăcută de toamnă. Soarele încă mângâia roadele grădinii, dându-le ultimele retușuri pentru Sărbătoarea Recoltei.

Iată și roșia se laudă că e rotundă ca o minge, că e roșie ca focul, că are vitamine și că face salata gustoasă.

- Uite, zise roșia, castravetele vrea să spună ceva!

- Eu unul, împreună cu roșia, facem mâncarea gustoasă.

Ridichea vine și spune:

- Împreună facem copiii sănătoși!

Mărul adugă:

- Ba eu sunt gustos și sănătos, sunt mare și roșu. Copiii pe mine mă preferă, nu pe voi...

Roșia se simțea vinovată că ea a început cearta, dar nu durează mult și vine stăpâna casei să le culeagă pe toate.

De atunci, fructele și legumele zâmbesc cuminiți din panerele oamenilor bucuroși de roadele muncii lor.

Dumitrache Oana

De vorbă cu un fulg de nea

Ninge! Fulgii ușori și albi ca îngerii de sus, se joacă prin văzduhul sur și cad pe pământul ud și somnoros.

Un fulg s-a oprit în palma mea, îl privesc cu atenție, parcă ar fi o floare de cireș.

-De unde vii, fulgușorule? am întrebat mirat.

-Vin de la Norul Uriăș, m-am format din apă și m-a suflat Moș Crivăț.

-Ce-ai văzut din cer, fulgușor frumos?

-De sus am văzut oamenii care hrăneau animale, ape înghețate și copii cu săniile.

-Pe voi, fulgii, nu vă doare când vă călcăm în picioare sau când vă strângem la grămadă, ca să facem oameni de zăpadă?

-Dumnezeu ne-a făcut în așa fel încât să nu ne doară și să alunece săniile pe noi. Copiii se bucură de iarnă?

-Unii da, alții nu. Unora le este frig, iar alții se trag cu sania.

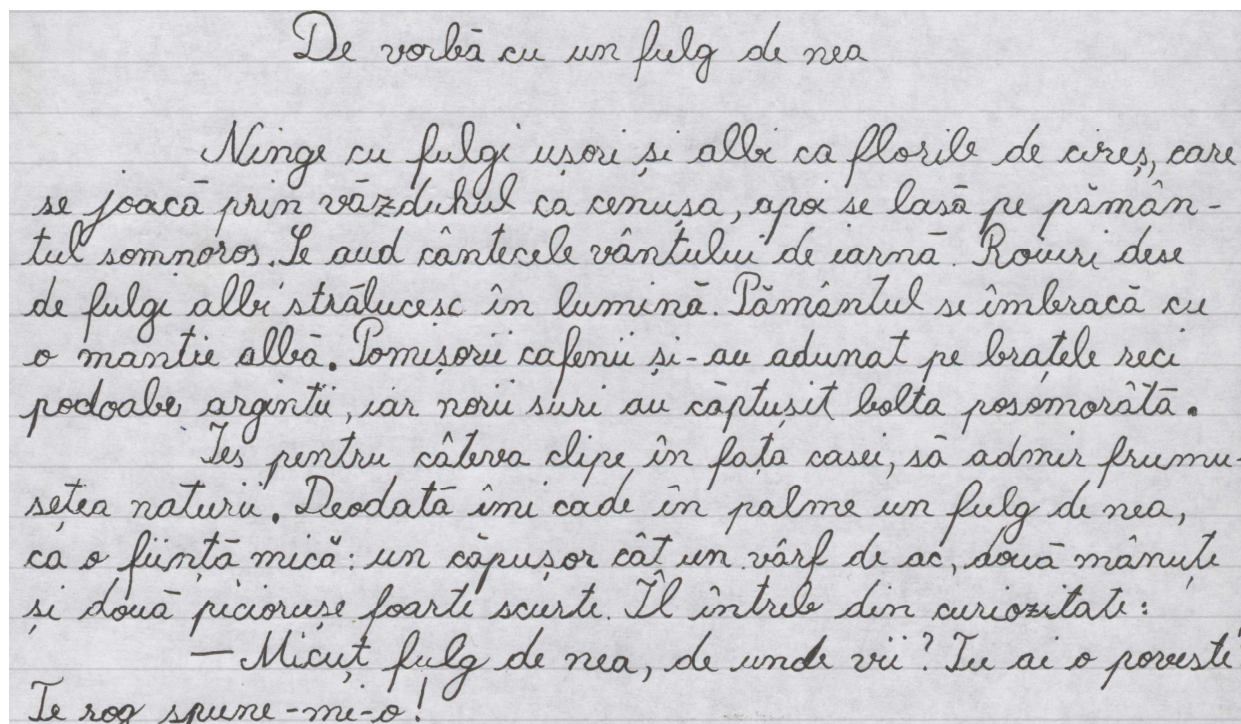
-Tu te bucuri?

-Eu da. Mie îmi place să ningă...

Dar n-am apucat să mai spun ceva, că fulgușorul s-a topit în palma mea. S-a bucurat oare că m-a cunoscut?

Eu cred că da....

Panțireanu Dănuț

- Desigur, m-am născut din apă, m-am evaporat și am pornit în călătorie spre văzduh. Am urcat sus, sus, unde am întâlnit alți frați de-ai mei, care au parcurs același drum ca și mine. Am stat în Norul cel uriaș, pe care l-am părăsit când Moș Crivăț m-a suflat foarte departe și m-a făcut o mică steluță....

Ți-am povestit toată călătoria mea, dar acum ... mă topesc.....

- Stai, nu pleca, te rog!...

Dar micuțul fulg de nea, s-a transformat într- picătură caldă de apă în palma mea...

Moraru Petronela

SCRISORI PENTRU MOȘ CRĂCIUN

1. Moș Craciun, aș vrea să-mi aduci un trening și o pereche de izmene, iar surorii mele o păpușă și o hăinuță. Moș Crăciun, îți doresc multă sănătate și bucurie multă. Îi urez și lui tata și mamei, dar și surorii mele multă sănătate. Te rog să mă ierți că nu am învățat tabla înmulțirii și tabla împărțirii. Tata a căzut din copac și s-a lovit la piept și la picior. Eu și sora mea ne jucăm mult și nu-l lăsăm pe tata să doarmă. Te rog

să vii acasă și la școală în fiecare an și să-mi aduci multe jucării. Te aștept, Moș Crăciun ca să-mi împodobești bradul și să pui sub el multe bunătăți. Cu drag,

Sebastian

Dogaru

2. Mă numesc **Florea Alexandru** și locuiesc în satul Mânzătești. În fiecare an te aștept cu drag și cu bucurie. Tu, în fiecare an faci copiii fericiți. Noi te așteptăm în Ajunul Crăciunului să ne aduci multe daruri pentru toți copiii.

3. Eu mă numesc **Pantîreanu Dănuț**, sunt elev în clasa a III a de la Școala Mânzătești, comuna Ungheni, județul Iași, am 9 ani și 6 luni.

Te rog să vii și în acest an să aduci multă sănătate lui mami și tati, lui moșu, tușica, bicu, bica, Alina, Dana, Ionela, mamaia, bunelu și frățiorului meu, Sebi, mie o mașinuță, multă minte colegilor din clasa mea și multe dulciuri. Eu anul acesta am fost cuminte, am învățat bine.

Frățiorul meu e mic, are 2 ani și 10 luni. Mie-mi place când pronunță cuvinte greșit.

Te rog, dacă te întâlnești cu mami și cu tati să le spui să vină acasă de Crăciun...

4. Eu mă numesc **Dobrea George Vlăduț**, am 9 ani și stau în Mânzătești.

Moș Crăciun, știu că ești bătrân și vii de departe, că ai mulți copii pe la care trebuie să treci să le duci daruri. Printre acei copii poate mă număr și eu, și dacă crezi că am fost cuminte, adu-mi și mie o mașină cu telecomandă.

Îți urez ție și renilor tăi sănătate și vă aștept cu drag.

5. Dragă Moș Crăciun, vreau să vii și în acest an și să aduci: o rochie frumoasă lui mami, o mașină lui tati, multă

sănătate la bunii mei, iar mie un calculator.

Anul acesta am fost ascultătoare, cuminte, și am învățat bine. Am aștepat cu bucurie Crăciunul, dar am fost cam răcită. În vacanța de vară voi pleca în Grecia, fiindcă acolo sunt părinții mei. Mă simt foarte singură fără ei. Deocamdată sunt cu bunicii acasă și vreau de Sărbători să fiu fericită, cu familia acasă. Moșule, îți urez bucurii multe !

Ceaușu Claudia

6. Dragă Moș Crăciun, în anul acesta am fost cuminte, am ascultat de părinți și l-am ajutat pe fratele meu, la nevoie. Eu mă numesc **Dumitrache Oana**, sunt elevă în clasa a III a, din satul Mânzătești și am 9 ani.

Mi-aș dori un calculator, un telefon, multe jucării din pluș, caiete, stilouri, cărți de povești și penare. Fratelui meu mai mare, dacă se poate, să-i aduci ceva, că a fost cuminte și a ascultat de părinți.

După ce o să vii pe la noi, o să împart toate dulciurile cu familia mea, voi pune câteva și în brad, apoi o să povestesc tuturor ce mi-a adus Moș Crăciun și voi fi fericită să petrec Sărbătoarea Nașterii Domnului Isus cu cei dragi.

Din nou primăvară!

A venit primăvara, anotimpul care ne umple inima de bucurie.

Oamenii au atâtea lucruri frumoase de care se pot bucura... Baba Dochia și-a terminat de scuturat cele nouă cojoace și în semn de recunoaștere pentru frumusețea primăverii, oamenii își dăruiesc măștișoare de 1 martie. Culorile alb și roșu simbolizează dragostea, puritatea inimilor noastre și iubirea față de cei dragi.

Soarele încălzește din ce în ce mai tare pământul revenit la viață. Flori de toate culorile sunt presărate pe pajiștea verde a văii, iar miresmele lor scaldă ca într-un abur copacii drepti ca lumânările. Apar ghiociei plăpânzi, viorelele și bănuți de pădăii, dar și celelalte flori, iar copiii le culeg și le dăruiesc mămicilor. Pe zarea albastră se văd șiruri negre de cocori și se aude foșnetul de mătase ale aripilor obosite. Adie vântul primăvărat și cad ploii călduțe.

Oamenii pornesc de dimineață să are, să semene porumb, grâu, ovăz pentru animalele din jurul casei, îngrijesc via ca să culeagă la toamnă struguri.

Gospodinele răsădesc legume: morcov, leuștean, pătrunjel, țelină, lobodă, ridiche, usturoi, cimbru, mentă, conopidă, pepeni, castraveți, roșii, ardei, vinete și multe altele.

Animalele pădurii ies din hibernare și se bucură de primăvară. Ele își culeg hrană pentru a supraviețui. Păsările încep să cânte în fiecare zi din ce în ce mai mult.

Pământul însetat a absorbit stratul de zăpadă, care a domnit peste iarna geroasă, lăsând loc firicelilor subțiri și proaspete de iarbă. Copacii se îmbracă de sărbătoare, cu dantele albe de flori.

Moraru Petronela

Din nou primăvară

A sosit primăvara!

Împreună cu câțiva copii, ne jucam împreună prin fața casei. Deodată am observat cocostârci rotindu-se deasupra noastră.

- Au venit păsările călătoare! a strigat Alex.

Păsările își căutau loc pentru cuiburi.

Ne-am dus apoi în pădure să culegem viorele. Am strâns un buchet mare pe care l-am dăruit mamei.

Oamenii au început lucrările agricole de primăvară. Au ieșit la arat și la semănat. În grădini mamele își plantează zarzavaturi și

legume.

Iarba încolțește, copacii înmuguresc, iar noi ne îmbrăcăm mai subțire și ne bucurăm de zilele care au început să fie mai lungi.

Ce frumos e anotimpul care trezește natura la viață!

Zbarnea Bianca

Ghiocelul

La sfârșitul iernii, care se dă cu greu plecată, norii cenușii încă se mai văd deasupra noastră, iar razele aurii ale soarelui își fac cu greu loc printre ei. Cu toate acestea, din pământul umed și negru se văd multe firicele subțiri de iarbă

Un ghiocel mic și gingaș, cu clopoțelul de argint, se strecura prin zăpadă, ca să vadă lumina zilei. El este vestitorul primăverii, este o floare pentru mama de 8 martie, un clopoțel cu glugă verde care-și ridică fața albă spre cer.

Dobrea George

Pentru mama

Mama mea este cea mai dragă pentru că ea ne-a dat viață mie și fratelui meu. Este frumoasă, înaltă, modestă, are vorba dulce, mers domol, este bună la suflet, deșteaptă.

Eu o iubesc mult pe mama, și o să am grijă de ea până la adânci bătrânețe.

Roșu Andrei

8.

Mama este ființa cea mai dragă pentru că ne-a dat viață. Ea este înaltă, vorbește frumos și se îmbracă elegant. Mama este răbdătoare, este exigentă, dar și înțelegătoare atunci când fac o poznă. Când sunt bolnav, mama are grijă de mine. Tot ea este cea care mă învață și îmi dă sfaturi care mă vor însoți toată viața.

Cibotariu Marius

9.

- Copii, voi știți că mama este ființa cea mai dragă ?

Mama mea este frumoasă, are părul blond, chipul luminos, are ochi mari, albaștri. Mama ne îngrijește, ne face mâncare și ne spală. Uneori, când mama e supărată, eu o fac să râdă și-i uită de necazuri. Eu îmi iubesc mult părinții, dar ei sunt plecați, și asta mă supără.

Panțireanu Dănuț

10.

Eu îi datorez mamei mult respect, chiar și viața, pentru că ea m-a adus pe lume, m-a crescut, m-a învățat multe lucruri frumoase și m-a dat la o școală ca să pot învăța. Mama este nu prea înaltă, este frumoasă, se îmbracă la modă și cu mult gust, are o voce dulce, duioasă. Este bună la suflet, are multă răbdare cu mine, mă îngrijește, mă ajută la nevoie, mă înțelege când greșesc și mă iartă totdeauna.

Mama este exigentă, înțeleaptă și duioasă. Oriunde mă duc, ea se gândește la mine și zi de zi muncește din greu, ostenindu-se pentru noi, copiii.

O iubesc mult pe mama și o să o iubesc întotdeauna.

Dumitrache Oana

FĂRĂ PLANTE ȘI ANIMALE?

Fascinată de emisiunea T.V.” Teleenciclopedia”, cu rubricile sale despre viață și moarte, despre trecut, prezent și viitor, am pornit într-o călătorie cu gândul.

Asemeni oamenilor, plantele și animalele nu pot trăi fără aer, apă, căldură, hrană și lumină. Ele compun și completează mediul înconjurător. Fără plante, nu ar fi oxigen, fără oxigen, nu ar fi viață. Totul ar fi pustiu, iar vântul ar bătați pământul lipsit de viață.

Străbătând întinderile pământului pe aripile gândului, pe dinaintea ochilor mi-a apărut un Pământ fără animale și plante. Totul era pustiu, cenușiu, fără culoare, fără copii care să alerge în parcuri, fără grădini zoologice, fără ciripit de păsărele, totul era trist, parcă lipsit de viață.

A fost doar un vis, dar am înțeles cât de important este să păstrăm curată suprafața Pământului, pentru ca poluarea să nu afecteze echilibrul NATURII.....

MORARU PETRONELA

Eu am visat că nu sunt plante și animale. În visul meu totul era pustiu și trist, nu mai existau plante și animale, nu existau păduri, ci numai copii triști. Nu se mai auzea cum cântă cocoșul, cum latră câțelul, cum miaună pisica și cum muge vaca, nu mai creștea iarba, era doar pământ ud.

Nu se auzeau râsetele copiilor care se joacă, ci se vedeau numai oameni triști, care nu se puteau bucura de frumusețea naturii.

Dimineața am deschis fereastra și am găsit toate la locul lor: cocoșul cânta, vaca mugea, câțelul latra, pisica miauna, iarba creștea, păsărelele cântau. Am înțeles că a fost doar un vis urât, pe care sper să nu-l trăiesc vreodată.

DUMITRACHE OANA

DACĂ AȘ FI O PLANTĂ?

Sunt un biet trandafir din fața unei școli dintr-un sat, unde sunt copii minunați. Aștept cu nerăbdare să-nceapă copiii școala. Încântați de frumusețea florilor mele, mă vor uda, mă vor îngriji, iar toamna îmi vor pune pământ ca să nu îngheț peste iarnă.

Dorul de copii mi-a strecurat în toată ființa un sentiment de nerăbdare.

Ziua așteptată a sosit, dar copiii trec nepăsători pe lângă mine. Nu prea le pasă. A...uite-l pe Vlăduț! Se apropie, mă rupe și mă oferă doamnei învățătoare. Doamna se bucură, mă pune în vază și stau pe catedră până mă ofilesc.

E fumos să fii plantă, dar cineva trebuie să aibă grijă de noi, ca să vă putem bucura!

MORARU PETRONELA

O FAPTĂ BUNĂ

1.Într-o zi, Dan a ieșit de la școală, s-a oprit să se joace cu colegii și apoi s-a îndreptat spre casă. Cu ghiozdanul în mână, mergea aruncând pietricele și slutând cunoscuții. Deodată i-a apărut în cale o rândunică cu aripa ruptă, căzută în iarbă. S-a apropiat încet, a luat-o cu grijă și a dus-o acasă.

Acasă a curățat rana, a pansat-o și apoi a hrănit-o. Rândunica era speriată și tremura. Câteva zile a durat până s-au împrietenit.

Când s-a făcut bine, rândunica a început să zboare prin casa, și Dan s-a gândit că e timpul să-i redea libertatea. A deschis într-o dimineață fereastra, și-au luat rămas bun și s-au despărțit ca doi prieteni buni.

Ce mândru a fost băiatul de fapta sa!

CIBOTARIU MARIUS

2.Cum se întorcea de la școală, Dan trecea pe marginea drumului și a dat peste o pasăre rănită de un copil rău, cu praștia. Uimit și înduioșat de suferința pasării a luat-o cu grijă și a dus-o acasă. Acolo a îngrijit-o, a hrănit-o și în scurt timp s-au împrietenit. Pasărea, bucuroasă, cânta.

S-au jucat împreună mult timp, până ce s-a vindecat și a putut să zboare prin casă. Într-o dimineață, băiatul s-a gândit că s-ar putea să-i fie dor de familie și pentru că putea zbura, i-a deschis fereastra și a lăsat-o să plece.

Fericit, Dan le-a povestit colegilor fapta lui cea bună. **ROȘU ANDREI**

Dan de la Școala Mânzătești, elev în clasa a III a, mergea spre casă bucuros. Trecea pe o cărare îngustă, se uita la păsărelele care ciripesc, când, deodată, în fața sa a apărut un porumbel rănit. S-a apropiat de el, l-a luat în brațe și l-a mângâiat pe cap până acasă.

A avut grijă de el ca de ochii din cap: l-a așezat într-o colivie, l-a pansat și l-a hrănit. Pe zi ce trecea, porumbelul se făcea din ce în ce mai bine. Într-o zi, băiatul a hotărât că pasărea poate zbura și i-a dat drumul. Porumbelul s-a învățat de două ori deasupra casei, în semn de mulțumire și s-a îndreptat spre cer.

Dan a fost tare mândru de fapta sa bună.

PAGINA DE PASTE!

* La fel ca iepurasul si sarbatoarea in sine, si oul pascal provine din vremuri pagane. Inca din vremuri timpurii, oul a fost considerat un simbol al renasterii in multe dintre culturi. Oul a fost de multe ori impaturit in frunze sau colorat prin fierberea in apa cu petalele colorate ale florilor.

* In zilele noastre copiii incearca sa coloreze cat mai multe oua si sa le aseze in cosulete ornate, alaturi de ouale moderne, cele din plastic sau ciocolata.

* Vopsitul oualor se intalneste pretutindeni. Se stie ca, in antichitate, persanii si egiptenii mancau oua colorate primavara, cand serbau inceputul anului.

* Popoarele din sud-estul Europei vopsesc oua rosii, culoarea sangelui lui Hristos, pe cand in occident se folosesc toate culorile, in nuante vii, ele simbolizand trezirea naturii la viata.

**OOO !!! COPIII
DIN CLASA A III A
NE-AU PREGATIT
QUA COLORATE
CU ACUARELE...**

ACTIVITĂȚI ÎN ȘCOALĂ

În laboratorul de informatică

Păpușile, macheta satului, ouăle pictate și desenele copiilor au fost expuse la Expoziția internațională intitulată "Tradiții europene de Paști", de la Colegiul Tehnic "Gh. Asachi"-Iași și pe Internet, la adresa <http://uk.pg.photos.yahoo.com/ph/tamicorman/album?.dir=38d4>

Glumițe

La ora de astronomie un elev nu reuseste sa raspunda la nici o întrebare.
Profesorul: - Îți mai pun o singura întrebare. Daca raspunzi treci, daca nu....
Elevul-(neavând alta sansa)- De acord!
Profesorul:- Câte stele sunt pe cer?
Elevul:- 149002002!
Profesorul-(socat):- De unde stii?
Elevul:- Asta-i alta întrebare!...

Intervine,
culoarea

2. Victor vine acasa cu un 4 în carnet.
 - Lasa ca ti-l corectezi tu, sunt sigur! pedagogic, tatal.
 - Am încercat deja, dar n-am cerneala de asta.
3. - Marius, mi s-a spus ca tu la scoala nu faci nimic. Te uiti doar la ceilalti cum lucreaza.
 - Fac si eu ca profesorul, tata.
4. Doua persoane, care tocmai treceau pe lângă fereastra deschisa unei clase, o aud pe învătoare întrebând:
 - Cât fac 5 ori 5?
 - 26, raspunse un elev.Continuându-si drumul, unul dintre trecatori exclama:
 - Pe timpul nostru, 5 ori 5 facea 25. Îți dai seama ca pâna si calculele au crescut!...
5. Mama, ce-i aia o întrebare indiscreta?
 - O întrebare la care nu putem sa raspundem.
 - Înseamna ca profesorul îmi pune întotdeauna întrebări indiscrete
6. Doi țărani se chinuiau să desfacă o bombă cu toporul.
 - Ce faceți acolo, oameni buni ?
 - Tăiem bomba asta să vedem ce-i înăuntru.
 - Și vă ie frică că explodează?
 - Nu-i bai, mai avem una.
7. Mama către Costel:
 - Ai primit vreun calificativ astăzi? Dă-mi carnetul să-l văd!
 - Nu-l am.
 - Dar unde e?
 - I l-am împrumutat colegului de bancă. Vrea să-și sperie părinții cu el...
8. -Nicușor, de câte ori să-ți spun să nu te mai întinzi peste masă să-ți iei mâncare? N-ai limbă?
 - Ba da mămico, dar nu e atât de lungă.
9. Învățătorul: - Copii, voi știți cum trebuie să vă comportați?
Toți: - Daaaaa!
Învățătorul: - Puteți să-mi dați un exemplu?
Adrian: - Eu pot să dau un exemplu. Pe mine tata m-a învățat să dau întotdeauna înapoi mai mult decât primesc.
Învățătorul: - Bravo! Foarte frumos te-a învățat tatăl tău! Dar ce este tatăl tău?
Adrian: - Boxer, domnule învățător!

10. Învățătorul: - Elev Radu, spune-mi o propoziție în care să se afle și cuvântul „ou”.

Radu: - Eu mănânc o prăjitură.

Învățătorul: - Bine, bine, dar unde este oul?

Radu: - Oul este în prăjitură, domnule învățător!

11. Mama: - Laura, fata mamei, mănâncă tot din farfurie! De ce alegi varza din mâncare și mănânci numai carnea? Să știi că varza are multe vitamine și de multe ori este mai gustoasă decât carnea.

Laura: - Nu cred, mămică! Dacă ar fi mai bună decât carnea, Lăbuș al nostru ar fi mâncat până acum toată varza din grădină!

12. Ciobanul stă rezemat în băță.

Călătorul: - Bună ziua, bade!

Ciobanul: - Ziua bună și duminică!

Călătorul: - Bade, e departe satul vecin?

Ciobanul: - Apoi, mereți!

Călătorul: - Bade, mata ai auzit ce te-am întrebat?

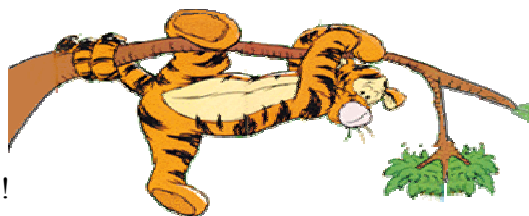
Ciobanul: - Auzit-am, auzit! Mereți, numa, mereți!

Călătorul pornește nedumerit.

Ciobanul: - Domnule, o să ajungeți în două ceasuri!

Călătorul: - Da? de ce nu mi-ai spus mai înainte, bade?

Ciobanul: - Apoi, dar n-am știut cât de repede mereți!...

Ciobanul rămâne rezemat în băță. Apare al doilea călător.

Călătorul: - Bună ziua, bade!

Ciobanul: - Apăi, bună ziua și duminică!

Călătorul: - Bade, nu știi dumneata peste cât timp o să ajung la gară?

Ciobanul: - Apăi, cum să nu știu, păcatele mele! Știu, cum nu ! Dacă mergi dumneata liniștit faci vreo două ore. Dar dacă ai norocul să te întâlnești cu taurul nostru din sat, apăi atunci ajungi numai într-o jumătate de ceas!

13. Mihai: - Nicușor, vrei să spui că nu te-a ajutat tatăl tău să-ți faci tema la matematică?

Nicușor: - Nu m-a ajutat.

Mihai: - Minți, măi, Nicule! Dă-ți cuvântul tău de onoare că nu te-a ajutat!

Nicușor: - Pe cuvântul meu că nu m-a ajutat! A făcut-o el singur toată tema!

14. Florin: -Dar, măi, Mircea, ce este așa gălăgie la voi acasă? Parcă tot timpul vă certați...

Mircea: - Nu ne certăm. Bunicul este surd și nu aude când îi explică tata cum să-mi rezolve problemele la matematică.

15. Ghiță: - De ce iei lecții de box, Cosmine?

Cosmin: - Ca să mă pot apăra în caz că sunt atacat.

Ghiță: - Dar dacă celălalt este mai tare decât tine? Ce faci atunci?

Cosmin: - Păi, eu sunt om prevăzător : am început să iau și lecții de fugă!

16. Elevul: - Alo! Bună ziua! Sunteți domnul profesor?

Profesorul: - Da, bună ziua! Eu sunt.

Elevul: - Domnule profesor, v-am sunat să vă anunț că elevul Țiglar nu poate veni azi la școală.

Profesorul: - Nu poate? Vai de mine? Dar cu cine vorbesc?

Elevul: - La telefon este tatăl meu!

ÎN LUMEA POVEȘTILOR

Vis de copil

După o zi lungă de joacă, Ana, îmbrăcată în pijamăluțe, se duce în camera ei cu Moș Ene pe la gene, care i-a închis ochișorii destul de repede. Fetița auzi foșnetul pădurii, glasul frunzelor din ” Pădurea Poveștilor”. O zână bună venise să o ia în lumea basmelor.

Cuprinsă de bucurie, călare pe aripile gândului, zburând sus de tot, s-a oprit la Scufița Roșie, care a însoțit-o până la Bunicuța. Ana a salutat-o pe Bunicuța respectuos, cum în vâțase la școală, apoi se așază pe pat, lângă bătrână. Ana o întrebă:

-Bunicuțo, ești bolnavă?

-Am fost bolnavă până mi-a adus Scufița medicamente

-Trebuie să ai grijă de sănătatea dumitale! îi mai spuse fetița.

Bătrâna o întrebă la rândul ei:

-Tu înveți la școală?

-Da, sunt elevă la Școala Mânzătești, în clasa a III a.

Apoi fetița și-a luat la revedere și a pornit pe potecuță.

A ajuns pe un lac, la Rățușca cea urâtă. Ana a recunoscut-o repede și s-a apropiat de ea:

-Rățușco, de ce plângi?

-Plâng pentru că nimănui nu-i place de mine!

-Nu-i adevărat, ești îndrăgită de toți copiii care au citit povestea ta. Eu te îndemn să nu-ți pierzi încrederea în tine căci ai calități interioare și frumusețea de acolo vine, din suflet...

Pe cerul plumburiu apărură o rândunică care o ducea pe aripi pe Degețica. Ea o însoți pe Ana pe un câmp pe flori. Degețica și-a ales o floare albă în care stătea un spiriduș, cu care se căsătoria. Ana nimerise la nunta lor.

Se adunaseră păsărele să cânte, dar de undeva de departe se auzea un ecou:

- Ana, trezește-te ! Ana, trezește-te!

Era mama care o trimitea la școală.

Ce vis interesant și plăcut a avut! Parcă ar fi vrut să mai stea să vadă invitații de la nunta Degețicăi....

(Moraru Petronela)

Poveste

Un împărat avea trei fii. Erau năzdrăvani....de mama focului! Toate domnițele îi doreau, dar lor nu le plăcea nici una. Ele îi răsfățau cu cadouri: cele bogate, cu daruri frumoase, iar cele mai sărăcuțe, cu prăjituri, dar ei nu erau interesați.

A sosit ziua în care fiecare putea să-și încerce norocul. O vrăjitoare din Pădurea Întunericului, trimise veste în regat că ea a capturat o prințesă frumoasă cum nu s-a mai văzut.

La auzul veștii, cei trei frați au pornit la eliberarea prințesei, fiecare pornind pe câte un drum. Cel mai mare porni pe drumul din fața porții palatului. Drumul acesta l-a dus într-o pădure fără nimic. Acolo erau numai copaci goi. Craiul cel mare, Hans, nu și-a dat seama că se afla în pădurea căpcăunilor, și deodată pași într-o capcană pusă acolo de aceștia. Rău-făcătorii erau foarte bucuroși de prada lor.

Al doilea, Franț, porni pe drumul din dreapta palatului și a mers mult, mult, până a ajuns într-o pădure unde erau doar plante carnivore: ajunsese în pădurea ghionoielor. Prințul a mai făcut câțva pași și a văzut cum vin spre el o mulțime de ghionoaie, care de care mai fioroase. Acestea l-au dus la regina lor și au dat o petrecere pentru această victorie.

Cel mai mic și cel mai răsfățat dintre frați a pornit pe drumul din stânga palatului, drum norocos, care l-a dus la peștera unde se afla prințesa. Cristian s-a luptat cu dragonul și cu scorpiile care o păzeau,

dar cel mai rău dușman era "Mama Întunericii" pe care a învins-o și a omorât-o. El a salvat-o pe prințesă și s-a întors pe același drum. A adus-o la palat și s-a dus după frații săi, pe care i-a salvat și s-au întors la palat toți trei.

Prințesa Aurora s-a măritat cu prințul Cristian și au trăit fericiți până la adânci bătrânețe...

(**Moraru Petronela**)

Legendă

Se povestește că, pe când Maica Domnului era pe Pamânt, Irod, regele cel rău al iudeilor, voia să-l găsească pe Mântuitorul nou-născut și să-l ucidă. Astfel că Fecioara Maria, împreună cu pruncul Iisus și cu Iosif fugeau de acest pericol spre Egipt, prin arșița nemiloasă a soarelui.

Și tot de atunci se povestește că în lungul lor drum au găsit în cale un plop și s-au așezat sub crengile lui, să le țină umbra cât timp se mai odihnesc. Dar plopul își clătina fără încetare frunzele, iar razele soarelui treceau nestingherite spre Pamânt, acolo unde cei trei drumeți căutau odihna. Atunci, Maica Domnului, plângând amarnic, a plecat de sub plop spunând:

–Așa cum nu ai dat acum umbră, așa să rămâi pe veci!

Însă, nu departe de plop, era o salcie, iar cei trei călători se așezară și ei sub crengile ei. Și salcia le-a ținut umbra deasă și le-a alinat durerea. Atunci Maica Domnului, plecând a mulțumit salciei:

–Copac bun și blând, fii binecuvântat, iar la umbra ta omul să vina cu drag! Iar dacă o ramură de-a ta va fi plantată în pamânt să prindă imediat rădăcină și să înmugurească!

Și de atunci, frunzele plopului tremură, nedând nici un pic de umbră, pe când salcia ține o umbră deasă și binefăcătoare.

Și în ziua de astăzi plâng sălciile cu ramuri lungi de durerea Maicii Domnului. Și într-adevar, dacă înfigi în pamânt o ramură de salcie, precum a spus Maica Domnului, prinde rădăcini și crește o nouă salcie.

Cu ramuri de salcie înmugurite se merge la biserică în Duminica Floriilor.

Povestea cifrei 2

A fost odată ca niciodată un împărat care avea o fiică tare mofturoasă. Nimic nu-i plăcea și nimeni nu-i intra în grații.

Împăratul a chemat la curte pe cei mai iscusiți croitori și pantofari ca să-i facă fiicei sale haine cu fire de mătase împodobite cu smaralde și pantofi cu-alesătură, dar ea tot nemulțumită era. Curtenii și oamenii din împărățiile vecine îi aduceau și ei cele mai frumoase daruri. Chiar și păsările cerului încercau să o încante cu trilurile lor. Dar degeaba...

Într-o noapte caldă de vară, în vis, i-a apărut fetei o zână. Cu vocea ei blândă, zâna i-a spus că Vrăjitoarea apelor, care a aflat câtă supărare a adus în sufletul tatălui ei, vrea să o transforme în lebedă dacă nu își schimbă comportamentul.

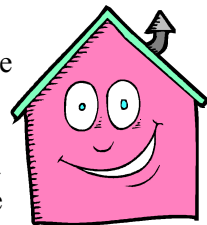
Fiica de împărat a nesocotit cuvintele zânei. Timpul a trecut, fata împăratului era tot mai mofturoasă, și-ntr-o bună zi vrăjitoarea apelor s-a ținut de cuvânt și a transformat-o în lebedă.

De atunci, când scriem cifra 2, ne gândim la prințesa mofturoasă transformată în lebedă și-i conturăm corpul grațios.

Povestea cifrei 8

Demult, un țăran se întorcea supărat acasă, deoarece nu găsise nimic de mâncare pentru copilașii lui.

Dar în fața lui, cad deodată opt boabe de grâu. Le-a adunat cu grijă, le-a pus în buzunar gândindu-se că vreo pasăre poate le-a scăpat. Se gândea acum ce poate să facă cu ele. Atunci, o idee îl înveseli: „Am să le dau copiilor mei să le semene în grădină, să le îngrijească și să vedem ce-o ieși”.

Zis și făcut: copiii au pregătit pământul, au plantat, apoi erau foarte curioși să privească cum din boabele acelea mici au încolțit spice pline de șiraguri de boabe. Când a venit vremea culesului, tatăl i-a ajutat să le culegă, apoi a vărsat boabele într-o râșniță și a adus mamei o sită de făină albă ca neaua. Mama i-a întrebat pe micuți ce vor să le facă, pentru că era rodul muncii lor. Toți au fost de acord că vor covrigi. Când aluatul a fost gata, cei opt covrigi au fost băgați în cuptor.

Dar mare le-a fost mirarea când s-au copt, pentru că cei opt covrigei s-au lipit doi câte doi, având acum o formă nouă. Fiecare ar fi dorit câte unul, dar nu erau decât patru. Până s-au mai răcit, au observat că o minune s-a petrecut. În tavă erau opt covrigi, în forma aceea neobișnuită.

Veste a circulat în tot satul și oamenii au spus că Dumnezeu a făcut această minune pentru a răsplăti pe copii pentru sârguința și răbdarea lor. Atunci ei au hotărât ca acestei forme să i se spună cifra 8.

Povestea cifrei 6

A fost odată, demult, pe când oamenii nu știau să scrie sau să citească, un împărat care avea șase fiice, care mai de care mai frumoase!

Și a dat împăratul sfoară-n țară că celui care se va dovedi mai vrednic și mai isteț îi va dăruia o parte din împărăție și pe o fiică de soție.

Auzi de acestea și Codrin, un băiat chipeș și isteț, căruia îi plăcea să păzească oile și să cânte din fluierul său fermecat. Așa că hotărî să-și încerce norocul.

Ajungând la palat, împăratul îl supuse pe Codrin la tot felul de probe grele, pe care acesta le trecu. Dar împăratul nu mai vroia să-și țină promisiunea, de teamă că una din fiicele sale se va căsători cu acest ciobănaș.

Supărat pe împărat, Codrin cântă din fluierul său fermecat până ce fetele s-au transformat în lalele, iar împăratul într-un șarpe.

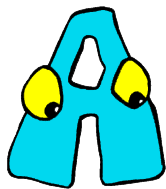
Văzându-se în oglindă, rușinat, șarpele își ascunse capul în mijlocul trupului și încremeni.

Oamenii, minunându-se de acest lucru, au spus că de câte ori vor să reprezinte numărul fetelor de împărat, adică șase, vor desena semnul șarpelui rușinat.

Iar lalelele, de atunci au șase petale.

Și așa a apărut cifra 6...

Povestea literei A

A fost odată, demult, demult, pe când oamenii nu știau nici să scrie, nici să citească, un împărat bun și blând, numit Amiaz-Împărat.

Și-avea împăratul acesta trei fete: Andra, Alina și Aurora. Aceasta din urmă, cea mai mică, era atât de frumoasă, de strălucitoare, încât la Soare te puteai uita, dar la dânsa ba.

Într-o bună zi veni la Curtea împăratului un prinț răătăcit de la vânătoare, cerând găzduire pentru o noapte.

Chiar atunci se întâmplă să iasă din palat prințesa Aurora, pentru a privi florile sale preferate din grădină: albăstrele și anemone.

Prințul rămase mut de uimire privind frumusețea fetei și nu apucă decât să exclaim: „Aaaa!...”, ridicând mâinile spre mândrul Soare, în semn de modestă asemănare.

Aurora începu să râdă, veselă și uimită, iar Amiaz-Împărat le porunci servitorilor ca, de-acum încolo, cine va dori să scrie sunetul produs de uimirea prințului să deseneze cele două brațe deschise, dar nu îndreptate spre Soare, ci spre Pământ, acolo unde locuia și Aurora. Iar cele două brațe să fie unite de o punte, ca semn al împăcării...

Și așa s-a născut litera **A**...

Povestea literei M

Prințul rămase la palat, uitând parcă drumul spre casă, minunându-se mereu de frumusețea Aurorei, dar și de bunătatea și de voioșia ei.

Dar, din păcate, despre aceasta s-a dus vestea peste șapte țări și șapte mări, a ajuns și la urechile Mumei-Pădurii, care s-a gândit s-o răpească pentru fiul său,

Într-o noapte, când doar Luna mai veghea palatul, veni Muma-Pădurii gândul de a o răpi pe Aurora.

Ajunsă în camera ei, fermecată de frumusețea fetei, îi puse mâna la gură ca să nu țipe și-i spuse că o va duce pe muntele unde locuiește fiul său și că i-o va da de soție.

Speriată, Aurora scrijeli pe o bucatăică de lemn imaginea celor două piscuri gemene ale muntelui, unde se spune că ar locui Zmeul.

Dimineța, Amiaz-Împărat observă dispariția fetei și găsi bucatăica de lemn, pe care erau scrijelite două piscuri gemene din același munte.

- Aici trebuie să fie ascunsă fiica mea!

- Împărate, lasă-mă să plec, să o salvez! îl rugă prințul.

- Bine, dar să fii cu băgare de seamă! Va trebui să găsești cele două piscuri gemene ale aceluiași munte.

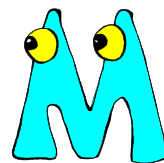
-Mă voi strădui! răspunse prințul și porni la drum.

Călători el trei luni, trei săptămâni și trei zile, până ce, în depărtare, zări cele două piscuri gemene ale aceluiași munte.

- Aha! Iată imaginea pe care a desenat-o prințesa! Mulțumesc, Munte!

De-atunci, de câte ori voiau oamenii să scrie cuvântul „munte”, foloseau acel semn: M.

Așa s-a născut litera **M**...

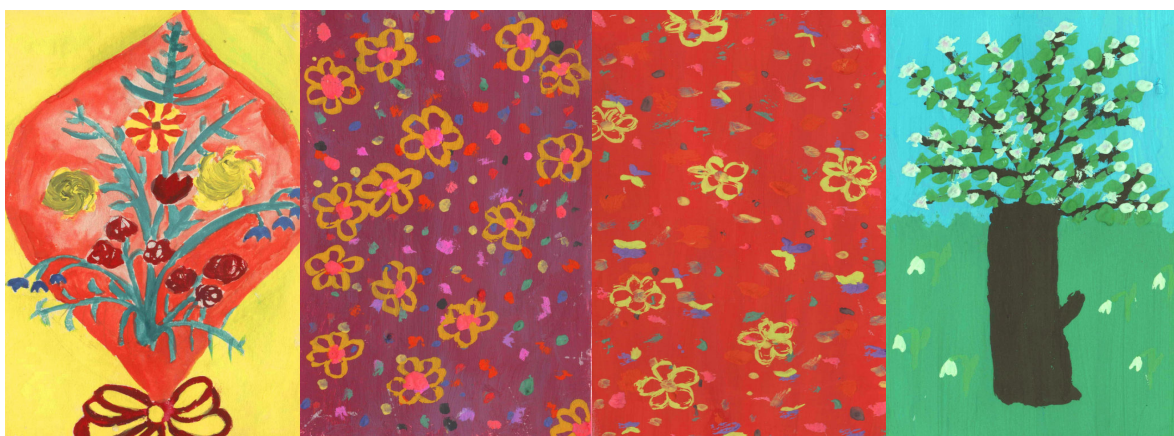
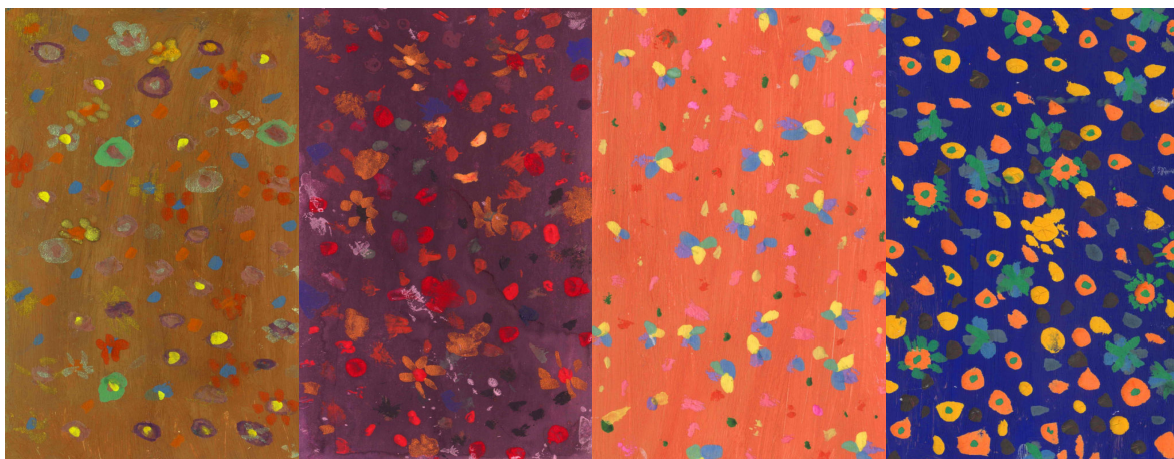

până ce-
Zmeul.
cu

Internet

Culorile copilăriei

Desene realizate de Moraru Petronela

Lucrări și desene cu acuarele, ață colorată și plante presate

